

Mit første Møde med Sherlock Holmes

Af

L E N E B A C H

Hvornår jeg første gang hørte om Sherlock Holmes, står mig uklart. Dog kan jeg fra min tidligste barndom mindes, at min far én gang om året, alene og iført mørkt tøj, forlod hjemmet for at deltage i det årlige Sherlock Holmes møde. Denne tilbagevendende begivenhed var, for mig, omgærdet af en del mystik. For hvad foregik der egentlig til disse møder? Når jeg forsøgte at trænge ind i dette mysterie, fik jeg den noget svævende forklaring, at man spiste middag og derefter snakkede man om HAM, hvilket ikke gjorde mig stort klogere. Det var dog helt tydeligt, at denne aften blev imødeset med stor forventning.

Da jeg havde nået en alder af 10-11 år, havde jeg mit første litterære møde med Mesteren. Dette skulle dog ikke ske gennem min far, men derimod gennem min klasselærerinde, som i en skoletime brugte historien "Det brogede bånd" til højtlesning. På dette tidspunkt bed jeg ikke mærke i, at det var en Sherlock Holmes historie, altså noget der havde forbindelse med "min fars klub". Historien gjorde alligevel så stort et indtryk på mig, at jeg huskede den blandt mange andre. Da jeg nogle år senere lå syg - formentlig med halsbetændelse - og i min rastløshed gennemsøgte bogreolerne for at finde noget læsestof, faldt jeg over min fars samling af Sherlock Holmes historier. Jeg gik lidt tøvende igang med én af disse, og stor var min glæde og forundring, da jeg her, efter alle de år, genfandt historien "Det brogede bånd". Samtidig blev jeg så grebet af dette geni og hans tro følgesvend, at jeg ikke helmede, før jeg havde læst samtlige historier.

Dette blev mit første virkelige møde med Mesteren. Et møde som senere har skaffet mig mange fornøjelige og hyggelige timer og fra tid til anden har sat mig istand til at være min far behjælpelig med forskellige data. Dette inspirerede ham til i 1981, uden mit vidende, at anbefale mig som medlem af klubben. Tanken var egentlig ikke faldet mig selv ind. Ikke på grund af manglende interesse og lyst, men fordi jeg stadig anså det for at være "min fars klub". Det var derfor med en blanding af glæde og spænding, at jeg første gang, i 1982, deltog i et årsmøde. Nu skulle den mystik, der havde hvilet over disse møder endelig blive opklaret.

Det kan til slut nævnes, at mødet ikke blev en skuffelse - tværtimod. Og det er nu for mig, som for min far, en begivenhed, jeg ser frem til med stor glæde.